

“ Ook **Belazerd?** ”

Een consumentenonderzoek naar tv-inbelspelletjes

Tweede-Kamerfractie SP
Rotterdam, april 2001

Inhoud

Voorwoord	3
Samenvatting en aanbevelingen	4
1 Consumentenonderzoek ‘Actie Belspel’	6
1.1 Doorgestoken kaart: het inbelcircuit	6
1.2 Inbellen: de aantallen, de techniek, de inkomsten	7
2 Actie Belspel: reacties	10
2.1 Prijs nooit gehad: 5%	10
2.2 Informatie over de bedrijfsvoering: 7%	11
2.3 Klacht over deelname, de gang van zaken: 56%	13
2.4 Klacht over kinderen die willen bellen: 3%	17
2.5 Verslaving aan belspelletjes: 8%	18
2.6 Steunbetuiging voor actie: 8%	19
2.7 Is dit een zaak voor de politiek?: 8%	19
2.8 Kenbaar maken van totale afkeer van belspelletjes: 5%	20
3 Wetgeving en Kamervragen	22
3.1 Wetgeving: de Wet op de Kansspelen	22
3.2 De inbelspelletjes op tv: bemoeienis van Kamerleden	24
3.3 Politiek bemoeienis: samenvatting	27
Noten en bronnenverwijzingen	28
Bijlage: Persbericht SP, 23 februari 2001	29

Voorwoord

Geachte lezer,

Dit onderzoek gaat over de geschiedenis en de consumentenwaardering van de TV-inbelspelletjes. 'Is dit iets voor een politieke partij?' kan men zich afvragen. Het antwoord is: het zou nee moeten zijn, en het had ook nee kunnen zijn. Het is een petite histoire van de laat-maar-lopen mentaliteit die al jaren in de mode is. Ditmaal betreft het een mediaonderwerp. In dit rapport kunt u lezen hoe Kamerleden attentie vroegen voor het onderwerp, hoe de paarse regering gedoogde en hoe omroepen in dit vacuüm volledig hun gang gingen-en gaan. En de reactie van de burger op het verschijnsel 'inbelspel'. Een reactie die er niet om liegt.

mr. Jan de Wit
lid Tweede Kamer voor de SP

drs. F.J. Ingen Housz
medewerker Tweede-Kamerfractie SP

Samenvatting en aanbevelingen

In februari 2001 is de SP-Kamerfractie begonnen met een consumentenonderzoek naar de vele inbelspelletjes op TV. Aanleiding hiervoor waren de reacties die de SP ontving naar aanleiding van een uitzending van het consumentenprogramma Radar hierover, waarin SP-Kamerlid Jan de Wit het woord voerde over inbelspelletjes en de strijdigheid met de Wet op de Kansspelen. Het onderzoek valt uiteen in twee delen: een analyse van het verschijnsel 'inbelspelletje' en de reacties hierop en een overzicht van de aandacht vanuit de politiek. De conclusies van het totaal zijn in het kort:

- Al vanaf 1995 is er door politici aandacht gevraagd naar de toelaatbaarheid van deze spelletjes en ook naar de wijze van selectie, deelname, prijzen e.d. Steeds heeft de regering toegezegd het OM een onderzoek te laten doen, maar daar is niets van terecht gekomen. Vanaf begin 1999 verschuilt men zich achter de 'constructieve voorstellen tot zelfregulering' en het toekomstige concept van de 'gratis kansspelen'. De overheid heeft de zaak langdurig 'gedoogd' waardoor nu de huidige, onduidelijke situatie bestaat.
- De organisatoren van inbelspelletjes zijn in dit perspectief de lachende derde: al zes jaar lang kunnen ze zonder dat ze iets in de weg gelegd wordt hun gang gaan, al twee jaar verschuilt men zich achter de 'zelfregulering'. Ongecontroleerd kunnen ze met twijfelachtige methoden die door de overheid gedoogd worden grote hoeveelheden geld naar zich doorsluizen. De schattingen lopen

uiteen van 4 à 5 miljoen tot 54 miljoen op jaarbasis.

- De consument ondertussen heeft geen enkel inzicht op de wijze van selecteren door het tv-spel, de grootte van de kans op een prijs en de toebedeling van de deelname. Er is geen notarieel toezicht, sommige programma's zijn niet live en in sommige gevallen wordt de gewonnen prijs nooit uitgekeerd.
- Over het algemeen vinden kijkers de programma's oplichterij en geldklopperij, met name vanwege de suggestie die wordt gedaan dat de prijs zo voor het grijpen ligt en dat er niemand belt. Veel reflectanten zouden een verbod op prijs stellen, anderen willen 'leuke' spelletjes en tegen normaal tarief of via inschrijving met een briefkaart.
- Ook kinderen willen graag bellen omdat ze menen gemakkelijk kans te maken, niet tot vreugde van de ouders.
- Er wordt melding gemaakt door consumenten dat ze het bellen niet konden laten. Ze zeggen een zekere verslaving te kennen en hebben zich laten afsluiten voor 0900-nummers.
- De laissez-faire strategie van de overheid ten aanzien van de inbelspelletjes is in strijd met de huidige en ook toekomstige grondslagen van het gokbeleid te weten: het beschermen van consumenten, het tegengaan van criminaliteit en het tegengaan van gokverslaving.

- Naar de letter van de Wet op de Kansspelen zijn de organisatoren (de omroepen) die dergelijke spelletjes in hun programmering opnemen, strafbaar. Een strafrechtelijk onderzoek is gewenst.
- Een direct verbod op inbelspelletjes is geboden gezien de schandelijke wijze waarop ze langdurig gedoogd zijn en door de aanbieders ongecontroleerd geëxploiteerd worden.
- De door het ministerie voorgestelde weg via ‘zelfregulering’ van de branche is gevaarlijk: het is de kat op het spek binden. De belanghebbenden zelf moeten nu regels maken én ook toezien op de naleving van deze regels en voor de hand ligt dat dit zal leiden tot belangenverstrengeling en subjectiviteit. Als voorbeeld: de eerste reactie van de branche op voorstellen van de College van toezicht op de kansspelen om de kosten van inbelspelletjes op maximaal 45 cent per minuut te stellen zijn weggewuifd. De Holland Media Groep vond 45 cent per minuut onvoldoende onderbouwd.¹ Het ministerie dient inzake de belspelletjes en in ruimere zin de ‘gratis kansspelen’ advies in te winnen bij consumentenorganisaties en niet alleen bij de branche.
- De voorstellen inzake het ‘gratis kansspel’ zoals gedaan door de regering zijn alleen acceptabel wanneer het ook werkelijk ‘gratis’ is. De consumentenbelangen zijn ermee gediend een duidelijk inzicht te hebben in de organisatie en prijsverdeling.

1 Consumentenonderzoek 'Actie Belspel'

De SP is half februari begonnen met een consumentenonderzoek naar de publiekservaringen met de inbelspelletjes die in de afgelopen zes jaar met name de commerciële omroepen en in het bijzonder de Holland Media Groep (Veronica, RTL4 en 5) worden uitgezonden. De aanleiding hiervoor is dat Jan de Wit na zijn optreden in het TROS-consumentenprogramma Radar (november 2000) over de inbelspelletjes reacties kreeg van tv-kijkers in het land met hun ervaringen over inbelspelletjes. Vervolgens is nagegaan wat er nu feitelijk bekend is over 'tv-inbelspelletjes' en dat bleek uitzonderlijk weinig te zijn. In de loop van het jaar 2000 is door het 'Amsterdam Institute for Addiction Research' onderzocht² of er mogelijkheden zijn om onderzoek te doen naar de *verslavende* aspecten van de spelletjes. Hieruit is gebleken dat empirisch onderzoek niet haalbaar is. Om toch een idee te krijgen of er sprake is van een gokverslavend karakter van de inbelspelletjes is er telefonisch geïnformeerd bij diverse instellingen voor verslavingszorg of ze 'inbelverslaafden' kenden. Dit bleek niet het geval.

Voorlopige conclusie: over 'inbelspelletjes' was weinig meer bekend dan dat een aantal zaken niet in de haak leken,³ er spelers bleken te zijn die hun prijs niet kregen zoals in het programma Kopspijkers al een aantal jaren geleden aan de orde kwam, de herinnering dat een keer in een uitzending van Veronica Call-tv de technici de zaak op zwart zetten omdat ze het niet eens waren met de gang van zaken en dat eigenlijk de hele gang van zaken – organisatie, geldstromen, prijs-toebedeling – onduidelijk was en is.

De doelstelling van het SP-consumentenonderzoek is primair te peilen wat 'de kijker' en 'de speler' kwijt wilden over de ervaringen met deze agressieve vorm van tv-vermaak. Ook wij realiseerden ons dat het uiteraard moeilijk is de belspel-consument te vinden juist doordat de verder anonieme belspel-kijker moeilijk te bereiken is, maar naar aanleiding van de aandacht die Radar er aan gaf, en de reacties daarop leek het ons toch zinnig de poging te wagen. De SP startte op 24 februari 2001 het consumentenonderzoek.⁴ In drie weken tijd kwamen er ongeveer 80 reacties binnen waaruit een selectie is gemaakt die hieronder gepubliceerd is.

1.1 Doorgestoken kaart: het inbelcircuit

De oervorm van het 'inbelspel' ligt in de jaren tachtig bij het TROS-radioprogramma '50 pop of een envelop'. In die uitzending kon worden gebeld, moest een vraag goed worden beantwoord en kon de winnaar vervolgens kiezen tussen 50 gulden of een envelop, met een verrassing erin. De technische ontwikkelingen leidden er in de loop van de jaren negentig toe dat ten aanzien van spelletjes steeds meer mogelijk werd. Een nieuw soort spelletje kwam vanaf ongeveer 1995 op: het inbelspel op de tv. Veronica en RTL5 grossieren inmiddels in deze spelletjes, bij Veronica aan één stuk door tussen 9 uur en kwart over 4. Ook de publieke omroepen zijn hieraan in de loop van 2000 gaan meedoen. De recentere ontwikkeling is dat ook tijdschriften met inbelnummers bellers kans geven om iets te winnen. Met name damesbladen

maken zich hier schuldig aan. Het mechanisme erachter is in alle gevallen dat de telefoontjes de prijzen ruimschoots betalen. Inmiddels zijn er ook inbelpolls bij SBS6 Nieuws en sinds Big Brother op de buis verscheen kunnen kijkers bellen om kandidaten weg te stemmen. De toepasingsmogelijkheden van het inbellen zijn bijna onuitputtelijk.

1.2 Inbellen: de aantallen, de techniek, de inkomsten

“Zengy, woensdagmiddag, een uur of 4. Het spel heeft een ‘supersnelle bellijn’, stelt de gevaarlijk lachende presentatrice die elke dag van negen tot half vijf op RTL5 en Veronica bospelletjes presenteert. ‘Weet je het vijfletterig woord dat volgt op de drie lettergrepen Hijs, Water en Gas?’ vraagt ze. Dan moet je bellen! ‘Niet zenuwachtig worden als u het niet ziet, maar er is wel erg veel geld te winnen.’ Het woord is dus kraan. ‘Welkom,’ zegt een computerstem als ik het nummer 0909-8820 bel. ‘Zoek nu een tweecijfers toegangsgetal en open de deur naar onze studio. Toets nu twee cijfers.’ Ik toets 13 in, het is even stil. ‘Het unieke toegangsgetal is hoger,’ zegt de computerstem. ‘Probeer gerust een hoger getal, maar bel met mate.’ De verbinding wordt verbroken. 1,50 gulden per gesprek staat onder in beeld, maar een gesprek is dit niet. Ik bel nog een keer en ik gok 35. ‘Het toegangsgetal is hoger,’ zegt de computer. Verbinding verbroken. De derde keer gok ik 40. Het toegangsgetal is hoger. Ondertussen beweert de presentatrice: ‘O ik hoop zo dat jij wint.’ Ik bel nog een keer en zeg 56. ‘Het unieke toegangs-

getal is lager,’ zegt de computer. ‘Probeer gerust een lager getal, maar bel met mate.’ Na acht telefoontjes is het raak: het unieke toegangsgetal blijkt 48 te zijn. De deur tot de studio blijft echter gesloten. ‘We bellen je alleen terug als de computer jouw nummer als winnaar selecteert. Succes,’ zegt de computer. En opnieuw is de verbinding verbroken. In totaal belde ik gedurende 6 minuten en 34 seconden 12 keer voordat ik de tweecijferige toegangscode had. Twaalf keer 1,50 per gesprek, 18 gulden armer dus. Daarna niets meer gehoord”.⁵

Stel dat er gedurende een uur zendtijd door 1500 mensen 1x wordt gebeld, dan is dit een inkomstenbron van 2225 gulden. Veronica zendt per dag tussen 9 en kwart over 4 aan de lopende band bospelletjes uit, in ruim 7 uur levert dit mogelijk 15.575 gulden op. In een week zijn de inkomsten bijna 110.000 gulden, in een jaar bijna 5,7 miljoen. Deze schattingen kunnen aan de lage kant zijn, de kijkdichtheid van de bospelletjes overdag ligt rond vijftien- tot veertigduizend kijkers. Uitschieters zijn programma’s als Puzzeltijd (75.000), Nachtsuite (40.000) en Factor 4 (350.000).⁶

Een schatting maken van de hoogte van de inkomsten staat door de ondoorzichtigheid van de bedrijfsvoering gelijk aan koffiedik kijken, maar in het verleden hebben de media – toen de producenten nog wat loslippiger waren – toch enkele meer gefundeerde getallen gepresenteerd.⁷ In 1996 werd het STER-spel uitgezonden: in een reclameblok werd een vraag gesteld en in een volgend blok de winnaar bekendge-

maakt. Dit leverde naar schatting 20.000 gulden per spel op, op jaarbasis 7,3 miljoen als het elke dag één keer werd uitgezonden. De centrale van Call Factory verwerkte ook de 6 tot 10.000 telefoontjes die in 1996 naar zeggen van Veronica per dag binnenkwamen. Bij een gemiddelde van 1,50 per gesprek zouden deze 10.000 bellers op jaarbasis het bedrag van 5,5 miljoen gulden bij elkaar bellen. In 1996 stond het record op circa 100.000 bellers op één avond bij een uitzending van de Postcode Loterij.

Het consumentenprogramma TROS Radar heeft vorig jaar ook nog een berekening gemaakt. Zij vergeleken de eigen reacties (600.000 kijkers en 15.000 reacties) en namen dat als voorbeeldverhouding. Ze kwamen met zes spelletjes per dag op het jaarinkomsten van 4,4 miljoen. Een van de reflectanten kende de belspelwereld van nabij: hij stelde dat het gemiddeld aantal belminuten lag op 50.000 tot 150.000, met als uitschieter 180.000 per uur. Bijvoorbeeld, ook uitgaand van 14 uur inbelspelletjes per week, 2 uur per dag en 50.000 telefoontjes per uur, zou de jaaropbrengst op ruim 54 miljoen liggen.

Al in 1995 bediende de Holland Media Groep via het bedrijf 'Call Factory' in Aalsmeer zich van een inbelcomputer die 2250 telefoongesprekken gelijktijdig kon afhandelen. Van het RTL4-programma 'Ja ik wil een miljonair' (ruim een uur) is bekend dat hier 750.000 kijkers naar toe belden, met een opbrengst van 1,5 miljoen gulden.⁸ Dit zegt iets over de potentie van de inbelcomputer die inmiddels ter be-

schikking moet staan: 750.000 gesprekken in ruim een uur is meer dan 10.000 gesprekken per minuut. De veronderstelling dat er inmiddels een inbelcomputer is die ruim 10.000 gesprekken per uur kan afhandelen, is niet uit de lucht gegrepen.

De HMG heeft de laatste jaren steeds gezwegen op vragen van de pers. Ze wilde niet reageren op het standpunt van het College van toezicht op de kansspelen, dat vond dat de inbeltarieven te hoog zijn en de gang van zaken onduidelijk, ook niet op herhaaldelijk vragen van journalisten over de gang van zaken rond de belspelletjes. Wel geven ze toe dat de zaak winstgevend is, maar cijfers, nee. HMG-woordvoerder Jacqueline Hekkers gaf wel aan dat haar bedrijf het door het College voorgestelde tarief van 45 cent 'niet voldoende onderbouwd vond'.⁹ In Kamervragen is ook geïnformeerd naar de gang van zaken. In 1996 werden daarop nog bruto-omzetresultaten gegeven, maar in 2000 was het antwoord dat justitie geen inzage heeft in de financiële administratie van de aanbieders van dergelijke spelletjes.¹⁰

De prijstoebedeling is eveneens onduidelijk. In 1996 nam Nuis, de toenmalige staatssecretaris van OCenW, het standpunt in dat alleen in het geval waar er een vergunning is verleend op grond van de Wet op de Kansspelen, er notarieel toezicht op toekenning en uitreiking van prijzen wordt voorgeschreven.¹¹ Feitelijk is dit de start geweest van de gedoogpolitiek, die tot op de dag van vandaag voortduurt. Onduidelijk is ook, hoeveel procent van de inleg als prijzengeld te winnen is door de deelne-

mers. Op vragen in deze richting werd verwezen naar ‘de toekomstige zelfregulering door de aanbieders’ die aandacht moeten besteden ‘aan de inzichtelijkheid van de gebezigde processen bij deelneming’. Ook hier blijft alleen de eigen interpretatie mogelijk: bij het programma ‘Ja, ik wil een miljonair’ belden 750.000 mensen voor één prijs: een sportauto van 80.000 gulden. De prijskans was dus 1:750.000, het percentage uitkering van de inkomsten was ruim 6 procent. Bij goede-doelenloterijen en de staatsloterij ligt het ‘teruggave’-percentage op 40, respectievelijk 60 procent. Uit ons onderzoek is gebleken dat in een aantal gevallen de winnaars helemaal niet hun prijzen ontvingen. De ‘winnaars’ werden, als ze hierover klaagden, onheus bejegend en afgescheept. Hierover zijn ook al diverse klachten gedeponereerd bij de Reclame Code Commissie en het Commissariaat van de Media. Duidelijk is dat de inbelspelletjes melkkoetjes zijn voor de organisatoren die het overgrote deel van de

opbrengsten, naar schatting meer dan 90 procent, in hun zak kunnen steken. De consumentenbelangen worden hierbij volledig verkwanseld.

Al jaren hebben de HMG en andere belspelorganisatoren vrij baan gekregen, gefaciliteerd door de ‘gedogende’ overheid waarbij men zelfs zo brutaal is te stellen dat omwille van het feit dat er geen vergunning is, er ook geen toezicht hoeft te zijn. Het meest recent bleek dit nog bij de vragen naar een inbelspel bij ‘Miljoenenjacht’ van de TROS: omdat de organisator een vergunning heeft, moet zij stoppen met een inbelspel. Alle andere – niet van een vergunning voorziene – inbelspelletjes mogen doorgaan...¹²

Een ander twijfelachtig aspect van de inbelspelletjes op tv is het niet-live zijn, terwijl dit wel gesuggereerd wordt. Met name geldt dit voor het TROS-programma ‘1 tegen 100’ en het RTL4-programma ‘Kiezen of delen’.

2 Actie Belspel: reacties

In totaal kwamen er 81 reacties binnen waaruit een selectie is gemaakt naar inhoud. 24 reacties gingen over andere tv-onderwerpen dan de belspelletjes, 57 over de belspelletjes. De reacties zijn te verdelen in de volgende onderwerpen:

Prijs nooit gehad:	5%
Informatie over de bedrijfsvoering:	8%
Klacht over deelname, de gang van zaken:	55%
Klacht over kinderen die willen bellen:	3%
Verslaving aan belspelletjes:	8%
Steunbetuiging voor actie:	8%
Is dit een zaak voor de politiek?:	8%
Kenbaar maken van totale afkeer van belspelletjes:	5%

2.1 Prijs nooit gehad: 5%

“Op 25 januari 2001 heb ik meegedaan aan een belspelletje bij Veronica. Na een paar keer gebeld te hebben (à 1,50 gulden per gesprek) kreeg ik van de computer te horen dat ik het goede antwoord had gegeven en 1000 gulden had gewonnen. Leuk prijsje dacht ik. Na keurig mijn gegevens te hebben doorgegeven aan een beleefde vriendelijke dame (geen computer) vertelde ze mij dat binnen 14 werkdagen de prijs zou worden overgemaakt. Tot zover niks aan de hand. Echter op 16 februari was de geldprijs nog steeds niet bijgeschreven op mijn rekening. Ik heb ze het voordeel van de twijfel gegeven en heb op 23 februari Veronica maar eens gebeld met de vraag hoe het precies zat met de hele procedure.

Echter de vriendelijkheid was nu ver te zoeken. Er werd mij te kennen gegeven en ik citeer ‘Dan heeft u pech gehad.’ Wat kun je nu doen. Juridisch heb je geen poot om op te staan. Dit is gewoon oplichterij.”

Dhr. H. v. M., Tilburg

“Ongeveer zes weken geleden deed ik mee aan een belspelletje bij Veronica, Call-tv. Ik werd geselecteerd door de computer en kwam in de uitzending. Tot mijn grote verbazing had ik 1000 gulden gewonnen. Blijdschap te over begrijpt u wel. De prijs zou binnen twee weken op mijn rekening gestort worden. Na diverse telefoontjes aan Veronica heb ik tot op heden helaas nooit mijn prijs mogen ontvangen.”

Dhr. S. L., Diemen

(uit een brief aan HMG/Veronica over niet-gekregen prijs)

“Mevrouw, mijnheer, Dit is niet de eerste keer dat ik u benader, met het verzoek mij alsnog de prijs toe te sturen, waarop ik volgens uw eigen spelregels recht heb. Let wel: ik heb het over de begintijd van Call-tv, eind 1995, en mijn aanspraak op deze prijs ter waarde van 1000 gulden heb ik destijds enige keren bij u kenbaar gemaakt, maar u heeft nooit het fatsoen gehad erop te reageren, omdat u kennelijk in de veronderstelling was in uw recht te staan. Het ging toen om een faxtelefoon/kopieerapparaat van Panasonic, met een toenmalige geldelijke tegenwaarde van bijna 1000 gulden. Ik was door uw computer teruggebeld, en als dat gebeurde en ik zou het goede antwoord op uw vraag hebben, dan zou de prijs voor mij zijn. Toen ik

vervolgens het goede antwoord gaf, werd de verbinding verbroken. Nog steeds vermoed ik, dat dit kwam omdat mijn antwoord te vroeg in de uitzending gegeven werd, want tegen het eind van het programma werd hetzelfde antwoord gegeven, en dat werd wel goed gerekend. Gevolg: een andere kandidaat ging aan de haal met de prijs die ik gewonnen zou hebben als u zich aan uw eigen spelregels (als eerste in de studio met een juist antwoord) had gehouden. Dit zijn namelijk geen leuke spelletjes, ze dienen uitsluitend om uw eigen omzet te verhogen. Met varianten bedoel ik ook de varianten die u nog gaat bedenken om Justitie opnieuw enkele stappen voor te blijven

U zult inmiddels inzien dat het mij (en velen met mij) menens is, aan dit jarenlange bedrog moet eindelijk eens een einde komen. Statistisch gezien is het inmiddels aangetoond dat het niet mogelijk is dat een beller, die bijvoorbeeld 100 keer belt, steeds opnieuw te horen krijgt, dat hij dit keer niet is uitgekozen. Maar diezelfde beller is wel goed genoeg om 1,50 per belpoging neer te tellen, of zo'n belpoging nu 1 seconde duurt, of anderhalve minuut. Al in 1995 is Leo Driessen, een presentator uit de begintijd van Call-tv, mede op mijn aangeven in Kopspijkers van Jack Spijkerman verschenen. Zijn antwoorden op 'lastige' vragen waren nogal vaag. Daarna heb ik u nog verschillende keren benaderd, maar u gaf geen reactie meer, wat ik erg dom vind van u. In augustus 2000 heeft een brief van mij in de Telegraaf gestaan, die betrekking had op dit fenomeen. Ook toen heb ik laten weten nog altijd in de veronderstelling te zijn recht te hebben op eer-

dergenoemde prijs. Tegelijkertijd heb ik u opnieuw benaderd, met het verzoek om een reactie. Wederom liet u niets van u horen."

Dhr. J. M., Maastricht

2.2 Informatie over de bedrijfsvoering: 7%

"De volgende gegevens betreffende de belspelletjes. Gemiddeld aantal belminuten per uur: 50.000 tot 150.000. Record aantal bij Call-tv was over de 180.000 in een uur. Meer dan 70 procent van het inkomen van de commerciële zenders komt uit de belminuten. Het merendeel van de bellers heeft een inkomen onder modaal! Hoe kom ik aan de gegevens? Ik ben adviseur geweest van één van de presentators. Met vriendelijke groeten."

Dhr. H. IJ.

"Wat mij vreselijk ergert is dat de kijker telkens een grote koffer of zak met geld voor de neus wordt gehouden en erbij wordt gezegd 'Bel nu en dan is die 10.000 van jou.' Als aan het eind van dat uur de kijker eenmaal aan de lijn is en ik weet niet hoe vaak heeft gebeld krijgt ie uiteraard niet zomaar die 10.000 maar vaak slechts 100 gulden, want dan blijkt het ineens 'kans' op 10.000 te zijn en moet er na het geven van het juiste antwoord eerst nog voor die 10.000 worden gespeeld.

Ten eerste is het bellen op zich al een kansspel omdat een computer bepaalt of je mee mag doen en je in de meeste gevallen te horen krijgt dat je helaas niet mee mag doen en het nog maar eens moet proberen (terwijl dergelijke kansspelen toch bij de

wet verboden zijn omdat ook jongeren zich hier mee bezig kunnen houden, wat ook de reden was waarom de fruitautomaten bij de snackbars zijn weggehaald immers) dus dat is het 1e kansspel. Dan mag je het antwoord geven als je er per ongeluk doorkomt (kansspel 2) en dan vervolgens moet je nog een spel spelen voor de 10.000 die je sowieso verliest omdat je in de meeste gevallen kaartjes om moet draaien op een computerscherm, uiteraard is dit te manipuleren (kansspel 3). Dit alles terwijl de presentator zegt 'Bel nu en dan win jij die 10.000 gulden als je het antwoord weet.' Dat is dus pure misleiding. In de meeste gevallen hebben dus vele mensen een uur lang gebeld en is de prijs niet meer dan 100 gulden terwijl elk telefoontje tegenwoordig 1,50 gulden kost. Bart de Graaf van BNN heeft dat een keer uitgezocht in het begin van die spelletjestijd... Destijds belden er zo'n 8000 mensen per uur, dat is dus 12.000 gulden aan gesprekskosten per uur dat zijn aanzienlijke bedragen als je ziet wat de kijker ervoor terugkrijgt.

Bovendien is het vreemd, indien het echt om zulke grote bedragen gaat, dat er geen notaris aanwezig is om te zien of de trekking volgens de wet geschiedt. Maar het kwalijkst vind ik het moment waarop je zoals gezegd belt.

Een omroep als Veronica geeft ook openlijk aan dat de spelletjes enkel bedoeld zijn om winst te maken en niet zozeer om een kijker gelukkig te maken met een grote prijs. Van de winst worden programma's aangekocht voor het station of op andere wijze in het station geïnvesteerd (zegt men)."

J.S. W., Groningen

"Winnen bij het programma 1 tegen 100 van de TROS is mijns inziens onmogelijk. Ook hier word je gevraagd om tegen een hoog beltarief te bellen en in de uitzending te komen. Nu is daar laatst een kennis van ons geweest en dit programma wordt van tevoren opgenomen, dus je kunt niet live in de uitzending komen en die mensen die in de uitzending komen zijn dus acteurs of mensen die ergens in de studio zitten. Over belazeren gesproken en dan ook nog door de publieke omroep. (Ook 'Kiezen of delen' op RTL4 is niet live en toch word je opgeroepen om te bellen en in de uitzending te komen.)"

Dhr. R.M.

"Nu heb ik zelf onlangs meegedaan aan het programma 'Kiezen of delen', een programma van de sponsorloterij. Dit programma is niet live, maar wordt een aantal weken voor de uitzending opgenomen in studio Aalsmeer. In het programma wordt opgeroepen om mee te doen aan een tv-spel. Men kan direct bellen, althans die indruk wordt gewekt. Er doet ook iemand telefonisch in de uitzending een telefoonspel. Deze actie schijnt per uitzending zo'n 1 miljoen gulden te genereren, terwijl het niet mogelijk is in de uitzending te komen, want deze is niet live. Dit is dus je reinste bedrog en een aantal deelnemers was hier ook behoorlijk verontwaardigd over, maar dat werd afgedaan met de opmerking dat iedere beller in een database komt en dus kans heeft om ooit eens gebeld te worden."

Dhr. A. S., Den Haag

"Voorbeelden te over hoe wij als kijker belazerd worden. Afgelopen zaterdag is er

weer een voorbeeld geweest te zien bij het programma 'Kopspijkers'. Hierin liet Jack Spijkerman ons zien dat het programma '1 tegen 100' op Ned. 2 op vrijdag wordt opgenomen. Het programma zelf wordt uitgezonden op zondagavond. Hierin wordt aan de kijkers een oproep gedaan om te bellen (à 1,25 gulden per gesprek) om LIVE via de telefoon mee te doen in dit spel. Dit kan dus nooit, want de mensen bellen op zondag terwijl het programma wordt opgenomen op vrijdag. Ik hoop dat u de tijd vindt om dit vanavond laat nog even te kijken of op video op te nemen. Het is HET bewijs dat wij als kijkers bedrogen worden! Hier moet een einde aan komen."

Dhr. M. C.

2.3 Klacht over deelname, de gang

van zaken: 56%

"Een enkele keer heb ik gereageerd op een spelletje op de tv. Tegen hoge kosten per gesprek/minuut. Dat is me al onduidelijk waarom een zo'n gesprek zoveel moet kosten. Als veel mensen meedoen lijkt me dat een enorme inkomstenbron ten koste van de bellers. Nooit succes gehad. Ik doe nu niet meer mee want ik heb stellig de indruk dat ik behoorlijk belazerd word."

Dhr. J. R., Bemmel

"Ik heb voor de grap ook een keer naar zo'n tv bospel gebeld.

Nou dit zijn mij ervaringen:

Die vrouw op tv zegt: 'Ja binnen één minuut gaat die prijs er gegarandeerd uit'

En op tv zie ik een timer teruglopen van 1 minuut tot 0.

Ik dacht: 'Nou, ik bel de laatste seconde dan moet ik wel in de show komen dus' (en ik wist het goede antwoord). Dus ik doe dat en kom niet in de show. Zegt die vrouw op tv: 'Nou niemand heeft gebeld met het goede antwoord dus geven we voor deze ene keer nog een minuut extra.'

Nou, dan denk je ook: dat was dus de laatste keer, want ik ben opgelicht!

Uiteindelijk duurde het nog zo'n tien minuten voordat er een beller in de show kwam en die won nog eens niet de 20.000 (zoals beloofd) maar moest nog vakjes kiezen en kreeg uiteindelijk nog geen 200 gulden!!!

Pure oplichting is het en dat is VERBODEN!! Je zou eigenlijk aangifte moeten doen bij de politie."

Dhr. R. D., Schiedam

"Een tijd geleden, toen ik een ochtend met mijn zieke kop voor de tv zat te zappen, heb ik meegedaan aan een Veronica-spel. Ik weet niet eens meer hoe het heette, maar je kreeg een vraag voorgeschoteld op het scherm en multiple choice antwoorden. Je moest via je telefoon het nummer van het antwoord intoetsen. Je werd wel doorgeschakeld, maar hoe snel je ook probeerde te zijn, het lukte gewoon niet. De vragen waren op zich niet echt moeilijk, en de telefoonbeantwoording werd automatisch geregeld, maar je kreeg het niet echt voor elkaar om de antwoorden in te toetsen. Althans dat was mijn gevoel. Ook wist je niet of je nu wel mee had gedaan aan de vraag die op dat moment op het televisiescherm verscheen. Na drie, vier pogingen heb ik het maar laten gaan, omdat ik niet echt op hoge telefoonkosten zat te wachten. Het

aangeboden bedrag was rondom 5.000 gulden. Ik denk dat dit een goede actie is.”
Mw. C. P.

“Omdat ik zelf eens wilde proberen om een prijs te winnen bij zo’n tv-bespel op Veronica heb ik me bewust laten verleiden om een paar keer te bellen. Het niveau van de vraag was ver beneden mijn niveau en de vraag was dus binnen één seconde opgelost. Na 4 keer bellen had ik de juiste ‘code’ gevonden en de computer zou mijn nummer selecteren uit alle bellers, en dan teruggebeld worden. Omdat ik eigenlijk uit nieuwsgierigheid meespeelde en niet voor de prijs, ben ik naar de tv blijven kijken. Tot mijn verbazing bleef de presentatrice beweren dat ze nog geen winnaar had en dat mensen moesten blijven bellen omdat ze de prijs weg moest geven! Ook gaf ze op het eind het laatste cijfer van de code weg. Ook deed ze net of er een aantal foute antwoorden doorgegeven waren. Ik had sterk mijn twijfels, de antwoorden waren zo dom. Maar wat mij het meeste verbaasde was dat ze een paar seconden voordat de tijd op was nog zei ‘bel alstublieft...’ en dat ze toen de tijd op was eigenlijk direct de winnares aan de telefoon had. Normaal gesproken duurt het even voordat de telefoon opgenomen is en voordat je weet wie er aan de andere kant van de telefoon is. Bij het bespel kan dat dus in een fractie van een seconde. Omdat er al zoveel discussie is geweest over het bespel luidt mijn vraag: Dit is toch oplichterij? Alvast vriendelijk bedankt.”

Dhr. B. B.

“Ik ben ook een keer zo stom geweest om te bellen naar het telefoonspel van de Post-

code loterij. Eigenlijk wilde ik wel eens weten hoelang je moest meedoen aan het bespel voordat je er eens tussendoor kwam. Nou ik kreeg de rekening van het bellen gepresenteerd in de vorm van 140 gulden en nog niet eens de kans om bij Caroline in de uitzending te komen. Dit doe je dus één keer en daarna nooit meer. Eigenlijk zijn al die spelletjes humbug want je wint nooit. Ik ben al jaren lid van de postcode loterij en heb nog nooit iets gewonnen, Dag, de groeten van”

Mw. T. B., Zoetermeer

“Zelf heb ik een paar keer gebeld en daarna niet weer, want ik kreeg alleen maar een computer aan de lijn en werd er vervolgens uitgeknikkerd. En de presentatrice van het programma maar roepen dat er niemand belt. Wat mij betreft zijn de mensen van de betreffende omroepen schurken en arm van geest. Bovendien vind ik de houding en uitspraken van de presentatrices eerder beledigend voor het publiek dan amusant.”

Mw. L. A., Zwaag

“Ook ik wil graag zien dat er iets gedaan wordt aan de ongebreidelde uitbreiding van steeds meer bespelletjes. Ik ben een grote fan van tv-spelletjes en heb al aan een heleboel mee gedaan. Mes op tafel, Denktank, Lucky Letters, Trits, Get the Picture, Lingo, Ik weet het beter, Stop de tijd, en de Nationale nieuwsquiz. Voor al deze spelletjes moet je je schriftelijk opgeven (of per e-mail) en word je uitgenodigd voor een selectie. Aan de hand van die selectie wordt dan bepaald of je mee kan alleen maar door een 0900 nummer te bellen en één of twee stompzinnige vragen te

beantwoorden. Een keer heb ik me laten verleiden en heb er 25 gulden tegenaan gegooid om mee te kunnen doen aan Weekend Miljonairs. Na de 20e keer bellen ben ik resoluut gestopt. De telefoonrekening was uiteraard hoger maar het bleef binnen mijn gestelde maximum. Vele mensen kunnen zich deze beperking niet opleggen en gaan maar door. Laatst hoorde ik bij Weekend Miljonairs dat je minstens tussen de 85 en 125 keer moet bellen om een kans te maken geselecteerd te worden. Of je dan nog mee kan doen is maar de vraag, want een van de 10 geselecteerde komt daadwerkelijk in de stoel. 1 tegen 100 (zondagavond TROS) Kiezen of Delen (donderdagavond RTL4), Miljoenenjacht (zaterdagavond TROS) en Weekend Miljonairs (zaterdagavond SBS6). Allemaal 0900 draaien om mee te doen. Denken dat het een live uitzending is en eigenlijk naar een lege studio bellen (computer). Ik hoop van ganser harte dat door deze discussie de staatssecretaris van justitie zal ingrijpen en deze vorm van geldklopperij gaat verbieden.”

Dhr. P. S., Wanssum

“Ook ik heb een tijdje meegedaan aan belspellen als Woordzoeker bij SBS6 meen ik dat het was, ik heb ook één keer duizend gulden gewonnen, en ook ontvangen, maar daarna heb ik voor ongeveer hetzelfde bedrag weer verbeld. Het is ook een aantal keren gebeurd, (nadat ik uiteindelijk de tiende beller was, dan kun je dus pas je telefoonnummer intoetsen in de hoop dat je misschien wordt teruggebeld) dat de verbinding werd verbroken bij het moment dat je de tiende beller bent!! Ik heb zelf het

idee dat (omdat het allemaal via de computer gaat) de computer selecteert op mensen die nog nooit hebben meegedaan en die dus terugbelt. Zodat mensen thuis het idee krijgen dat het heel makkelijk is om er tussen te komen. Met vriendelijke groet.”
Mw. M. B.

“Ik heb uit nieuwsgierigheid eens mee gedaan met een telefoonspel. De door elkaar gemixte letters vormden een woord, met een cryptische beschrijving. De presentator bleef circa 15 minuten bezig, met wie het weet kan duizend gulden verdienen, als je het woord weet bel het nummer 0900 enz. Ik had bij het begin al geprobeerd in te bellen, maar werd er uitgegooid omdat een volgnummer ingetoetst moest worden. Het extra getal had ik na vier keer inbellen goed. De tijd die werd gebruikt om uiteindelijk het gevonden woord te kunnen opgeven lag tussen 1 en 3 minuten. Daarna ongeveer 7 minuten gewacht omdat men mij zou terugbellen, terwijl de presentatrice door ging met het zinnetje, wie het weet kan duizend gulden verdienen. Natuurlijk werd ik niet verkozen.

Waar het mij om ging was mijn nieuwsgierigheid te bevredigen, omdat ik van een aantal mensen had gehoord, van spellen waarmee je telefoonrekening nogal verontrustend kan gaan stijgen.

Ik wens u veel succes. Vriendelijk groetend,”

Dhr. L.B., Rotterdam

“Vanmorgen wegens ziekte al zappend bij het belspel Trits terechtgekomen. Het woord dat je moest raden wist ik en de presentatrice zei met nadruk dat als je belde,

je sowieso 1000 gulden zou hebben gewonnen, zonder dat je daarvoor nog iets extra's hoefde te doen. Ze wekte de indruk dat ze echt zat te wachten tot er iemand belde, dus dacht ik, laat ik een gokje wagen. Maar toen ik belde kreeg ik toch een computerstem aan de lijn die me uitgebreid vertelde dat ik deze keer niet was geselecteerd. Er wordt dus niet gezegd dat je eerst nog door een selectie heen moet. Je wordt dus sowieso verbonden alleen om te horen dat je niet verder kan. Weg f 1,90 of zo. Ik zou het goed vinden om dit soort vernaggelarij te verbieden!!! Succes ermee!”

Dhr. K. G.

“Kijk, die belspelletjes van Weekend Miljonair zijn net zo: ook verbinding, en dan nee zeggen. Ik vind dat die verbinding niet tot mag stand komen tenzij de mensen prijs hebben, dan is het zo afgelopen. Maar ik moet je zeggen; ik ben bang om deze dingen te zeggen, het is zo'n groot bedrijf waar je wat over zegt en ik ben maar een gewone huisvrouw met een AOW-uitkering en een heel heel klein pensioentje. Dit wilde ik u even laten weten. En ik hoop voor heel Nederland dat er wat aan gedaan wordt. Een spel goed, maar dan wel eerlijk. Met vriendelijke groeten.”

Mw. A.M. P., Moerkapelle

“De oproep had ik gelezen maar dacht er niet op te zullen reageren aangezien ik nooit meedoe aan spelletjes op tv. Tot gister nacht. In de nacht van 4 op 5 maart kon ik niet slapen en aangezien veel programma's op de buis slaapverwekkend zijn dacht ik dat tien minuten tv mij wel naar

dromenland zouden brengen. Mooi niet.

Ik kwam op RTL5 terecht in de nachtsuite zo rond half twee 's nachts. Het allereerste wat ik zag was het hoofd van Loretta Schrijver dat een fractie veranderde en eruit ging zien als...? Marco Bakker. Ik zag het meteen. De presentatrice zei dat degene die met het goede antwoord kwam 25.000 gulden zou krijgen. Niets slaap, de adrenaline gierde door mijn lijf, wat een ongelofelijke buitenkans. Gauw bellen naar 09098860. Niet in gesprek. Hoera contact! Maar dan zegt een mannenstem dat ik eerst een cijfer moet kiezen tussen 0 en 9. Ik kies 3 ach gut het had 5 moeten zijn. Verbeten probeer ik het opnieuw en opnieuw. Op de tv roept de presentatrice: 'waarom belt er nu niemand' en ik roep hevig verontwaardigd terug dat er blijkbaar nog niet genoeg mensen hebben gebeld om de 25.000 piek bij elkaar te sprokelen. U zult me wel erg naïef vinden maar ik dacht dat ik kon winnen met iets dat ik herkende maar het was simpel een kansspel. Ik heb niet verder gekeken maar ik vermoed dat tegen de tijd dat een blinde met een krukstok Marco Bakker nog kan herkennen de buit blijkbaar binnen is en er iemand gelukkig wordt gemaakt. Het was dom van me ik, doe het niet weer, maar het ruikt naar belazeren. Vriendelijke groet,”

Mw. W. K.

“Voor mij is het wel duidelijk dat de tv-belspelletjes pure oplichterij zijn. Het is opvallend dat steeds tegen het eind van de tijd ineens een winnaar doorkomt. Ik heb een paar jaar geleden voor de eerste en tevens de laatste keer meegedaan. De presentatrice zat te zeuren dat ze maar niet

begreep waarom niemand het antwoord wist, terwijl ik direct zag wat het moest zijn. Ik belde en een antwoordapparaat verzocht mij om een nummer van tussen 0 en 9 in te toetsen. Nadat ik dit gedaan had zei het apparaat dat het helaas niet het goede nummer was. Toen had ik door hoe het voor de programmamakers werkte. Je zet gewoon het antwoordapparaat aan tot je mensen lange tijd geld afhandig hebt gemaakt door ze te misleiden en tegen het eind van het programma gaat het antwoordapparaat uit en dan wint er iemand (als ze dat ook doen, want daarvan ben ik nog niet overtuigd). Dat dit laatste ook ongecontroleerd is riekt ook naar oplichting. Het akelige, schijnheilige gedram van de presentator of presentatrice is niet om aan te horen en te zien. Je begrijpt niet dat ze aan dat huichelachtige gedoe willen meewerken.”

Dhr. M. V., Arnhem

“In de Haagsche Courant las ik over uw actie. Ik vind dit een voortreffelijk initiatief en wil dat hierbij ondersteunen met een persoonlijke ervaring. Mijn zoon is in november beroofd. De verzekering wil niet betalen. Aangezien hij werkelijk aan de grond zit hierdoor besloot hij een ‘enkel’ kansje te wagen bij zo’n verfoeilijk tv-spelletje dat in mijn ogen en nu ook in de zijne. Resultaat: een telefoonrekening van de KPN van ruim 700 gulden. Nog afgezien van zijn Tele-2!!! Ach ja, zo pakken ze een minimuminkomengenieter toch nog even graag. Met vriendelijke groet,”

Mw. W.E. K.

“Ondergetekende belde met Postcodeloterijshow drie maal in een uitzending, legde na een tijdje steeds de hoorn erop en kreeg een telefoonrekening die meer dan honderd gulden hoger was.”

Mw. A. P., Amsterdam

“Ook ik erger me dood, hoewel ik met het schaamrood op de kaken moet bekennen dat ik me ook wel eens heb laten verleiden om te bellen bij Weekend Miljonairs en ook wel bij nacht-tv. Bij de eerste poging ben je ‘helaas niet de tiende beller’ want alleen zij maken kans op 10.000. Bij de tweede schijnt tot op de laatste minuut nooit iemand te weten wie de overduidelijk bekende dame of heer is die getoond wordt. In de allerlaatste seconde, ja hoor, eindelijk iemand die het weet en die gaat met de geldprijs strijken. Ik was al een half uur tevoren aan het proberen om erdoor te komen, maar drukte steeds op de verkeerde toets. ‘Helaas... probeert u het nog eens’, etc, etc. Het is je reinste volksverlakkerij en centendieverij...”

Mw. L. N., Den Haag

2.4 Klacht over kinderen die willen bellen: 3%

(hierover wordt door Veronica en RTL5 op Teletekstpagina 221 gezegd dat de deelnemers boven de 16 moeten zijn)

“Mijn dochter is nu elf jaar. De belspelletjes op tv zijn een grote verleiding voor haar. Als ze zo’n spelletje ziet, vraagt ze onmiddellijk of ze mag bellen. Vroeger zei ik wel eens: ‘Eén keertje dan.’ In haar idee

is de kans om te winnen groot. Ook heeft ze het idee dat als ze iets wint ze ons als gezin helpt. Ook is het voor kinderen een grote verleiding omdat de vragen zo makkelijk zijn dat een kind ze zelfs kan beantwoorden. Ze belde mij zelfs wel eens op mijn werk op om te vragen of ze mee mocht doen (want zo is ze gelukkig nog wel). De laatste tijd zeg ik steeds dat ze niet mag bellen. Ik heb haar ook laten lezen wat Jan de Wit erover geschreven heeft. Nu weet ze dat de kans dat je iets kunt winnen erg klein is.”

Mw. A. G.

“Bij deze een reactie op de belspelletjes. Ik ben het er volkomen mee eens dat deze verboden moeten worden. De vragen die bij deze spelletjes worden gesteld zijn van een groep 3 ‘net lezen’ niveau zodat mijn kinderen willen bellen (enthousiast dat ze het antwoord weten). Ik moet ze dan uitleggen dat voor de uitbaters het doel van het ‘spel’ niet het spel maar de telefoontik is. Graag zou ik verbod op deze misleiding willen hebben! Daarom succes met de actie.”

Dhr. P. W., Den Haag

2.5 Verslaving aan belspelletjes: 8%

“Mijn vrouw nam geregeld deel aan de diverse 09-spelletjes. De verslaving werd veroorzaakt door de zogenaamde ‘net niet’ kans! Ook bij de Postcodeloterij werd er tussendoor nogal eens gebeld. De verleiding om te bellen wordt erg groot gemaakt, te meer daar men speculeert op de grote kans om te winnen en dan misschien ook nog eens dubbelop wanneer de zgn. ver-

dubelaar werd ingebeld. De winkans wordt er echter absoluut niet groter door. De kans blijft net zo klein als het was.

Wat mij betreft mogen al dit soort spelletjes verboden worden, alsmede al de loterijen. Zeker ook die, welke door de overheid aangestuurd worden. Het is op zich al belachelijk dat er vanuit de overheid geld vrij gemaakt moet worden om gokverslaafden op te vangen, maar aan de andere kant geld ontvangen wordt dmv. diezelfde gokspelletjes, loterijen en casino’s.”

Dhr. C. B., Heusden

“Ik heb veel met jongeren te maken gehad in het clubhuiswerk, waardoor ik geleerd heb hoe de reactie kan zijn bij dit soort spelletjes. Ouders worden geconfronteerd met steeds hogere rekeningen, dus ook ruzie in huis over het telefoon gebruik. Om de 0900 te blokkeren zodat men niet op deze hype kan ingaan en gebruiken, moet geen noodzaak worden, of als noodrem worden gebruikt. Het schijnt mogelijk te zijn om deze blokkade te omzeilen. Zeker weet ik het niet, maar een aantal ouders hebben dat eens gemeld.

Bij de omroepen moeten ze de intelligentie kunnen gebruiken en opbrengen, met de wetenschap dat vele jonge maar ook oudere mensen een kans willen wagen, en daarmee een schuld kunnen opbouwen bij een telefoon maatschappij. Je kunt niet bij iedereen een oppasser plaatsen, de verleiding is te groot en een kans is een kans, ook al is die zeer miniem.

Mijn mening is dat, dit soort van telefonische spelletjes verboden moeten worden, en als ze dat spel toch willen spelen een 0800 nummer moeten gaan gebruiken.

Met gelijke kansen. Geen willekeur van de organisatie, die al van tevoren uitgezocht hebben waar in welke stad, dorp, provincie de prijzen mogen vallen. Ik wens u veel succes. Vriendelijk groetend,”

L.B. Rotterdam

“Mijn telefoon is geblokkeerd voor 0900-nummers. Zo af en toe verval ik toch weer in mijn zwakte, waarschijnlijk zijn er meer.”

F. de K., Drachten

“Maar wij bellen nooit meer, of het zou om bijvoorbeeld een auto moeten gaan, om de kans daarop. Wij zijn ons dan bewust van de prijs van dat telefoontje en we moeten naar een telefooncel omdat wij ons hebben laten afsluiten voor 0900-nummers.”

Mw. E. H., Leidschendam

2.6 Steunbetuiging voor actie: 8%

“Ben blij dat jullie e.e.a. aan de kaak stellen over dat belachelijke programma, dat als je niet sterk in je schoenen staat, handen vol geld kan kosten. Doe er zelf gelukkig niet aan mee. De antwoorden die gevraagd worden, zijn door een kind van 8 te beantwoorden. Neem het eens een keertje op video op, als je tijd hebt weet je na 5 minuten genoeg. Heel veel succes,”

Dhr. F. B. uit Soest

“Hartstikke goed dat de lariekoek met de belpelletje wordt aangepakt. Zelf heb ik er geen ervaring mee, maar het zou alleen al een zegen zijn als je met het zappen die spelletjes niet meer op het scherm zou zien. Succes,”

Dhr. G. W.

“Even een e-mailtje nadat ik het artikel in de krant heb gelezen. Het is me uit het hart gegrepen; ik vind het ook schandalig hoe men zich verrijkt door de mensen de illusie te geven dat men maar even moet bellen en dat men dan mee kan doen en ‘even’ veel geld verdienen. Ik hoop dat u als SP er in de tweede kamer hier medestanders vindt om hier een stokje voor te steken.

Hartelijke groet en veel succes!”

C. v. d. IJ.

2.7. Is dit een zaak voor de politiek?:

8%

“Een verbod op belpelletjes... WAAROM? Als er wordt geadverteerd voor zo'n spelletje op een commerciële zender (waar geen kijk- en luistergeld voor wordt betaald) wordt altijd het beltarief vermeld, dit is namelijk wettelijk verplicht. Als men dan inderdaad belt hoor men eerst een tariefvermelding. En men kan tijdens het gesprek ten alle tijde de verbinding verbreken. Wordt de beller gedwongen de telefoon op te pakken en te bellen? Nee! Het is dus zijn eigen keus en verantwoordelijkheid. Ik ben van mening dat iedereen in de eerste plaats verantwoordelijk is voor zijn eigen daden en dat de overheid zich hier niet mee moet bemoeien. Ga dan iets doen aan de belachelijk hoge benzineprijs! Met vriendelijke groet,”

dhr. H.

“Geachte mevrouw / mijnheer, Als je een product of dienst koopt en je kent de prijs is er toch geen enkele reden dat een paternalistische regering je zou mogen verhinderen die transactie te doen? Er wordt al-

tijd melding gemaakt van de kosten van een telefoontje naar een tv programma. Als je dan zo stom bent om te bellen kun je de schuld toch alleen maar bij jezelf neerleggen?! Jullie doen alsof mensen de dupe zijn van deze ‘spelletjes’ (lees geldmolen) maar die mensen zijn toch alleen maar de dupe van hun eigen stupiditeit? Misschien planten ze zich ook niet zo snel voort als je ze arm houdt. Dat heet natuurlijke selectie. Gooi niet jullie EIGEN geld weg door domme mensen voor zichzelf te beschermen. Met vriendelijke groet.”

Dhr. J. S.

“Naar mijn mening zijn er vele gewichtiger zaken waar een serieuze politieke partij zich mee bezig moet houden dan inbelspelletjes. Als mensen te dom zijn om niet te begrijpen dat ze belazerd worden met ‘Ik wil een miljoenair’, of miljoenen willen winnen met loterijen, moeten ze dat helemaal zelf weten. De overheid bemoeit zich al met veel te veel zaken en blijft maar doorgaan met het maken van regels waar zij vervolgens volledig in gebreke blijft om al die regels adequaat te controleren. Niet aan meedoen! en als je er wel aan mee wilt doen: zelf de consequenties aanvaarden. Een serieuze politieke partij heeft geen tijd om zich daarmee te bemoeien.”

Dhr. P. V.

“Ik heb namelijk geen behoefte aan betutteling, mensen die zich belazerd voelen moeten toch eens gaan nadenken over hun eigen gedrag, het is toch duidelijk dat niemand 10.000en gulden zomaar weggeeft, maar dat er gewoon grof geld verdiend moet worden? Ik zou tegen alle mensen willen zeg-

gen die zich belazerd voelen: kijk eens naar een quiz als Per seconde wijzer (ook leuk), zonder afgestraft te worden voor hun hebbelijke gedrag (duidelijk als je zo’n nummer belt). Ik heb namelijk ook wel eens proberen mee te doen, en ik doe dit bij volle bewustzijn, en ik vind dat ik verantwoordelijk ben voor mijn eigen daden, en ik weet eigenlijk van te voren dat ik belazerd wordt maar proberen veel geld te verdienen is altijd leuk). ‘Verantwoordelijk is de bereidheid tot acceptatie dat je zelf de bron of oorzaak bent van elke situatie waar je je in bevind’ (ik dacht van Kahil Gibran). Met vriendelijke groet.”

Dhr. G. P.

2.8 Kenbaar maken van totale afkeer van belspelletjes: 5%

“Over de Belspel ervaringen van mij kunnen we kort maar krachtig zijn. Er bestaat een goed Duits woord voor ‘Volksverdummung’. Andere benamingen zouden kunnen zijn: Ethervervuiling, Beeldbuisbedrog, en Balletje, balletje via je tv. Puur bedrog, waar na ik hoop toch alleen nog maar onschuldige kinderen in trappen. Hopelijk wordt dit soort Ethercriminaliteit van de buis gehaald! Met vriendelijke groeten.”

Dhr. W. C.

“Mijn mening is dat die belspelletjes zo gauw mogelijk van het scherm moeten verdwijnen; niet dat ik ooit heb meegeedaan, maar alleen het kijken ernaar is al ergerlijk; die zendtijd kan heel wat beter worden gebruikt dan voor deze geldklopperij. Hoogachtend,”

Dhr I.B.

“Beste mensen van de SP, In een commercial van Autodrop wordt gezegd ‘Het moest verboden worden’. Je kunt op verschillende manieren een product verkopen. Ik denk dat we ons niet te veel in bombastische termen moeten uitlaten over de respectloze spelletjes van Veronica e.a.. Oké, de mensen worden genaaid en voor de gek gehouden door een aantal geflopte tv-presentatoren/trices. De meesten van hun willen ons doen geloven dat we net zo stom zijn als zij. Gelukkig, we weten beter.

Wat we moeten doen om het afvalproduct bospel te elimineren is: Prijs het de hemel in, vraag een ieder mee te doen, zoveel kansen, zoveel plezier. Maak het zo overdreven interessant voor het publiek dat ze er van moeten kotsen en de waanzin inzien van het meedoen.

Resumé: De aandacht (negatief) die nu wordt gegeven aan het Bospel werkt averchts. We moeten het omarmen, liefkozen zodat deze waanzin ook bij het publiek omslaat in afgrijzen.”

B. S., Burgh-Haamstede

3 Wetgeving en Kamervragen

Vastgesteld kan worden dat er deugdelijke en bruikbare wetgeving is op het vlak van de Kansspelen. Deze wetgeving is door het langdurige ‘gedogen’ van inbelspelletjes volledig naar de achtergrond verdwenen. Het is echter wel het kader waarin deze materie bezien moet worden. In Kamervragen is hierop meer dan eens gewezen.

3.1 Wetgeving: de Wet op de Kansspelen

Nederland voert van oudsher een terughoudend beleid op het gebied van de kansspelen. Vanaf 1995 vormt de nota ‘Kansspelen herijkt’ het huidige kader. Hierin spelen drie pijlers een rol:

1. het kanaliseren van de menselijke speelzucht door een beperkt en genormeerd aanbod, met het oog op de bescherming van de spelers, de integriteit van het spel en het tegengaan van misstanden;
2. de fondsenwerving: het ten goede laten komen van de opbrengsten van het kansspel aan de staatskas dan wel goede doelen;
3. het tegengaan van illegaliteit of van het wegvloeien van gelden naar buitenlandse aanbieders.

Voor een begrip van de Wet op de Kansspelen (WOK) is hieronder een kort overzicht gegeven.¹³ In algemene zin is het organiseren van een kansspel verboden, tenzij daar vergunning voor is gegeven. Er zijn in deze wet vier groepen kansspelen:

1. Landelijke kansspelen, onder te verdelen in:

De wettelijke monopolies:

- de staatsloterij, krasloterij, de paarden-

rennen, de lotto en de sportprijsvragen

- de casinospelen, die in 12 vestigingen van Holland Casino worden aangeboden.

De vergunninghouders op basis van art. 3 van de WOK: de goededoelenloterijen;

- de bankgiroloterij, de sponsorloterij en de postcodeloterij, die eveneens elk een vastgesteld type spel mogen aanbieden.

Naast deze permanente landelijke kansspelen zijn er nog kortlopende loterijen en puzzelacties, waarvoor jaarlijks ruim 100 vergunningen worden verleend. Bij de vergunningverlening van de zes gemonopoliseerde kansspelen zijn vijf verschillende ministeries betrokken, waarbij Justitie een coördinerende rol vervult.

Het College van Toezicht op de Kansspelen is belast met advisering over- en toezicht op de naleving van de voorwaarden van de permanente vergunning.

2. Speelautomaten: kansspelautomaten en behendigheidsautomaten. Voor de exploitatie zijn exploitatie- en aanwezigheidsvergunningen nodig. Het ministerie van Economische Zaken respectievelijk de betreffende gemeente is belast met de vergunningverlening. Met toezicht zijn respectievelijk belast de door EZ aangewezen toezichthouder Verispect en de regionale politie of gemeentelijke toezichthouders.

3. Lokale kansspelen: loterijen, bingo’s, rad van avontuur en vogelpiekspel. Met de vergunningverlening en het toezicht op de naleving zijn de gemeenten zelf of de regionale politie belast.

4. Enkele specifieke regelingen: winkelweekacties, prijsvragen en premiereregelingen.

Per type kansspel bepaalt de WOK aan wie de opbrengst afgedragen dient te worden. Zo gaat de netto opbrengst van de staatsloterij en de casinospelen naar de Staat. De netto opbrengsten van de meeste overige spelen gaan naar diverse goede doelen. De exploitanten van speelautomaten mogen – na afdracht van belasting – de opbrengst zelf houden. Verder ontvangt de Staat de opbrengsten uit de diverse belastingheffingen, waaronder kansspelbelasting. Met de strafrechtelijke handhaving van de WOK zijn het Openbaar Ministerie en de politie belast.

Sinds halverwege de jaren '90 geldt voor de landelijke kansspelen een bevroezingsbeleid, zoals beschreven in de nota 'Kansspelen herijkt'. Dit beleid houdt in dat thans op landelijk niveau de huidige vergunninghouders op permanente basis kansspelen mogen aanbieden en dat zij alleen onder bepaalde voorwaarden tot productinnovatie mogen overgaan.

Begin 1999 begint dit stelsel te schuiven: in het kader van een MDW-operatie ('marktwerking, deregulering en wetgevingskwaliteit') wordt aangekondigd dat er een analyse moet komen van de knelpunten die zich voordoen bij de wijze waarop de overheid kansspelen reguleert. In november 2000 verscheen dit MDW-rapport met de titel 'Nieuwe ronde, nieuwe kansen'. In dit rapport wordt gewezen op een aantal knelpunten die er bestaan met de huidige WOK. Op de eerste plaats het beperkte aantal aanbieders dat is toegestaan, de inconsistente en vergaande vergunningvoorschriften en een inconsis-

tent stelsel van vergunningverlening en toezicht. Verder wordt de wet te weinig gehandhaafd door politie en justitie en lijkt er sprake van 'de schijn van belangenverstremming' doordat de overheid zowel de vergunningverlener is als ook de begunstigde. De werkgroep constateerde dat de kanalisatiegedachte waarin beperking van het aanbod centraal staat, niet meer uitvoerbaar is en bovenal niet meer past in het huidige tijdsbeeld. Er wordt voor gepleit vraag en aanbod van kansspelen als een gewone markt te zien, waarbij de overheid zorgdraagt voor het tegengaan van de eventuele negatieve bijeffecten.

De werkgroep stelt voor de doelstellingen van het huidige gokbeleid te handhaven:

- het beschermen van consumenten;
- het tegengaan van gokverslaving;
- het tegengaan van criminaliteit.

De wijze waarop de doelstellingen op een nieuwe manier gerealiseerd dienen te worden vat de werkgroep samen in een vijftal aanbevelingen:

1. Laat iedereen die aan hoge kwaliteitseisen voldoet, toe als aanbieder van een kansspel.
2. Vervang de verplichte opbrengstenbestemming door keuzevrijheid van aanbieder en consument.
3. Zorg voor voldoende waarborging van de maatschappelijke belangen; geef hierbij ruimte aan en stimuleer zelfregulering.
4. Breng de beleidsontwikkeling en het te vormen uitvoerend orgaan bij één ministerie onder.
5. Zorg voor verbeterde handhaving door

legalisatie, introductie van bestuurlijke boete en expertise bij de handhavers.

Het kabinet heeft aangegeven de oorspronkelijke doelstellingen van het gokbeleid onverminderd te willen handhaven. De wijze waarop dit gerealiseerd moet worden echter niet. Het kabinet stelt naar aanleiding van het advies de volgende wijzigingen in het kansspelbeleid voor:

- een heroverweging van het aantal casino's
- het beperkt uitbreiden van het aantal vergunningen voor goede-doelenloterijen
- het vergroten van de ruimte binnen de bestaande vergunningen voor landelijke kansspelen
- het verbeteren van de toegankelijkheid voor nieuwe begunstigden tot opbrengsten van loterijen, gecombineerd met certificering van begunstigden
- het toestaan van aanbod van kansspelen op internet door Nederlandse vergunninghouders
- het opheffen van het verbod op gratis kansspelen
- het onderbrengen van beleid en uitvoering bij één ministerie
- de intensivering en vernieuwing van het toezicht op vergunninghouders
- het intensiveren van handhaving en opsporing.

De Vaste Kamercommissie voor Justitie heeft naar aanleiding van de nota 'Nieuwe ronde, nieuwe kansen' belanghebbenden opgeroepen te reageren op de plannen van het Kabinet. Inmiddels zijn tientallen reacties binnengekomen waarvan het meren-

deel ernstige zorgen uitspreekt over de gevolgen voor de goede doelen loterijen die vrezende hun inkomsten te zien opdrogen. De politiek is nu aan zet: zij moet in de loop van april zelf een schriftelijke reactie geven op de plannen.

3.2 De inbelspelletjes op tv: bemoeienis van Kamerleden

Het bovenstaande is het kader waarin ook de benadering van de inbelspelletjes door de regering moet worden geplaatst. De inbelspelletjes op zich krijgen in de nota 'Nieuwe ronde, nieuwe kansen' weinig aandacht.

Vanuit de Tweede Kamer is er in de loop van de jaren echter wel aandacht geweest. Op 20 juni 1996 wordt in de Tweede Kamer een motie ingediend¹⁴ (ook ondertekend door de huidige minister van Justitie Korthals!) waarin onder andere de regering wordt verzocht 'een actueel overzicht te geven van het aanbod van kansspelen die door de nieuwe technologische ontwikkelingen mogelijk zijn geworden, zowel op internet als via tv, telefoon en anderszins, alsmede van de mogelijkheden om deze ontwikkelingen via de Wet op de Kansspelen te reguleren'. Op 25 juni 1996 werd deze motie met algemene stemmen aangenomen. Ruim 4 maanden later heeft de Kamer over dit verzoek nog steeds niets vernomen. De heer Rouvoet (RPF) vraagt in de schriftelijke vragenronde voor de justitiebegroting in november 1996 naar de stand van zaken. Het antwoord: 'Er wordt op mijn ministerie overleg gevoerd over de opzet van een verkennend onderzoek

waarbij de Erasmus Universiteit Rotterdam zal worden betrokken. Het ligt in de bedoeling het onderzoek in de loop van 1997 te doen uitvoeren. Dit verkennend onderzoek is nodig om een beleidsvisie op dit punt te formuleren'.¹⁵ Op 17 april 1997 zendt de staatssecretaris een brief aan de Kamer over het kansspelbeleid met onder andere een 'tussenbericht' over de motie. Men is er mee doende. In november 1997 – we zijn dan dus inmiddels anderhalf jaar verder – wordt door het ministerie aangegeven dat de Kamerleden geduld moeten hebben: tot de tweede helft van 1998. Op 23 december 1998 komt het langverwachte bericht: een nieuw beleid in aantocht.

Inmiddels zaten de Kamerleden niet stil: zij volgen de actualiteit op de voet. De heer Stellingwerf (RPF) had op 30 november 1995 de primeur met vragen over de toelaatbaarheid van het programma Call-tv van Veronica.¹⁶ In zijn antwoord constateert de minister van Justitie dat dit programma niet is strijd is met de Mediawet, maar wel met de Wet op de Kansspelen. De minister is dan ook 'voornemens de aandacht van het Openbaar Ministerie voor deze gelegenheid te vragen'. Het is in strijd met het beleid zoals omschreven in de regeringsnota 'kansspelen herijkt.' Wat de resultaten zijn van deze aandacht van het OM, is onbekend. Bijna een jaar later vraagt de heer Stellingwerf weer aandacht voor het onderwerp,¹⁷ ditmaal over het spelletjesbedrijf Call Factory, en de stand van zaken met betrekking tot zijn vorige vragen. In zijn beantwoording geeft staatssecretaris Nuis van OCenW aan dat hij zal onderzoeken met de werkgroep 'Kansspe-

len herijkt' en het College van toezicht op de kansspelen of de tv-spelletjes (wat hij denkt) onder de Wet op de Kansspelen vallen. Nuis meent overigens dat toezicht op de toekenning en uitreiking van prijzen niet noodzakelijk is.

Dan wordt het ruim twee jaar stil op het vlak van de tv-inbelspelletjes. Kamerlid Van Zuijlen (PvdA) blijkt niet alleen dagboeken te schrijven maar ook naar het steeds meer in zwang komende Call-tv te kijken. Op 3 december 1998 stelt ze over het programma 'Veronica-live' schriftelijke vragen aan staatssecretaris Van der Ploeg van OCenW. Antwoord, wederom: dit kan heel goed in strijd zijn met de Wet op de Kansspelen; 'de minister van Justitie zal de aandacht van het Openbaar Ministerie voor deze aangelegenheid vragen en de Kamer hierover nader berichten'.

Veronica blijft de gemoederen van de parlementariërs bezighouden met zijn zender-programmering. Op 8 april 1999 vragen de heren Buijs en Van de Camp (CDA) naar het programma Nachtsuite.¹⁸ Ditmaal geeft Cohen, staatssecretaris van Justitie antwoord: inmiddels is de aandacht van het OM getrokken, maar dat wordt aangehouden omdat de omroepen hebben aangegeven of zelfregulering niet tot de mogelijkheden behoort. Cohen belooft ook de Kamer van de voortgang op de hoogte te houden. En hij houdt woord: op 26 januari 2000 stuurt hij een brief¹⁹ waarin hij aangeeft dat door de omroepen en producenten 'constructieve voorstellen tot zelfregulering gedaan zijn'. Wel meent de staatssecretaris dat er kansspelelementen

in de tv-inbelprogramma's zitten, maar hij zal verdere stappen laten afhangen van een onderzoek naar verslaving van belspelletjes. Het OM en het onderzoek worden door hem in de wachtkamer gezet.

De vloed aan tv-inbelspelletjes neemt inmiddels steeds verder toe, en de uitbaters schroeven de tarieven op. Was er in 1996 nog sprake van een tarief van ongeveer één gulden per minuut, in de zomer van 2000 waren de tarieven opgelopen tot 1,50 tot 1,99 gulden per gesprek – dat vaak maar enkele seconden duurt. Er waren inmiddels wekelijks meer dan 23 spelletjes, die nagenoeg allemaal werden herhaald. Hoogtepunt zou het 'Ja, ik wil een miljonaire' van RTL4 in oktober 2000 worden. In ruim een uur belden naar dit programma 750.000 kijkers die ieder 1,99 gulden per gesprek betaalden. Met als prijs: 1 auto van 80.000 gulden. Jan de Wit (SP) stelde dit geruchtmakende programma aan de orde bij de staatssecretaris.²⁰ De reactie: hij verwijst naar het concept van de toekomstige 'gratis kansspelen' waarbij hij opmerkt dat het tarief eigenlijk hooguit 1 gulden per gesprek mag zijn en wederom verwijst hij naar de 'constructieve voorstellen tot zelfregulering'. Cohen laat het gaan.

Ook de publieke omroepen, die zich realiseren dat ze blijkbaar nagenoeg carte blanche krijgen, starten met inbelspelletjes. De TROS begint met een inbelspel in het programma 'Miljoenenjacht' in november 2000. Cohen antwoordt op vragen van Jan de Wit hierover²¹ dat het heel goed mogelijk is dat de vergunninghouder (de Postcodeloterij) in strijd met de vergun-

ning handelt. Hij zal het voorleggen aan de Commissie van toezicht op de kansspelen. Voor het overige: verwijzing naar de 'toekomstige gratis kansspelen'.

Op 6 februari 2001 komt het College van toezicht op de kansspelen met een vernietigend commentaar op het gevoerde beleid ten aanzien van de belspelletjes.²² Ze zijn van oordeel dat *'het feitelijk reeds een aantal jaren gedogen van televisiespelletjes geleid heeft tot de huidige onduidelijke situatie'* en *'kunnen de belkosten (van de inbelspelletjes) niet als gebruikelijke verbindingskosten worden aangemerkt'*. Naar mening van het College zal er sprake zijn van een exploitatieresultaat. Het College geeft het advies dat een beltarief van 35 of 45 cent *per minuut* het maximale mag zijn. Ook is het extra spel bij Miljoenenjacht niet conform de vergunning: het inbellen bij de TROS mag niet.

De staatssecretaris, inmiddels mevrouw Kalsbeek (PvdA) legt het niet-bindende advies wederom naast zich neer.²³ Wel wordt de TROS verzocht zijn inbelspel te stoppen, maar voor het overige komt ze weer met 'het toekomstige concept van het gratis kansspel', 'het constructieve overleg met de branche over zelfregulering' en het feit dat ze nog steeds denkt aan een tarief van 1 gulden *per gesprek*. Met andere woorden: alle niet-vergunninghouders die inbelspelletjes organiseren wordt verder geen strobreed in de weg gelegd. De staatssecretaris lijkt aan de leiband van de tv-producenten te lopen. Het wachten is dus op de opbrengsten van

dit vruchtbare overleg met de branche dat al twee jaar gaande is en nog steeds niets heeft opgeleverd. Maar is dit verbazingwekkend? De door de tv-branche gewenste vruchten groeien op een andere akker die ze niet graag opgeven. Het *gedogen* gaat tot op de dag van vandaag voort.

3.3 Politieke bemoeienis: samenvatting

Al vanaf 1995 – ongeveer het begin van de opkomst van de belspelletjes – heeft de Kamer regelmatig aandacht gevraagd voor het verschijnsel en ook om justitieel onderzoek. In het begin was het regeringsantwoord nog dat het in strijd leek met de Wet op de Kansspelen, en dat het OM er aandacht aan zou besteden. Van al deze beloftes is niets terechtgekomen: ze hebben

het stelselmatig laten lopen ondanks herhaaldelijk aandringen van verschillende kanten. In de loop van 1998 en 1999 begon de zaak te schuiven: het vruchtbare overleg met de branche en het toekomstige concept van het ‘gratis kansspel’ doen haar entree. De diverse bewindslieden houden de Kamer sinds 1995 aan het lijntje en worden zelf al twee jaar op hun beurt aan het lijntje gehouden in het ‘constructieve overleg tot zelfregulering’. De Wet op de Kansspelen wordt inmiddels stelselmatig en meer en meer op de tv overtreden. De Commissie van toezicht op de kansspelen constateert begin 2001 dat *‘het feitelijk reeds een aantal jaren gedogen van televisiespelletjes geleid heeft tot de huidige onduidelijke situatie’*. De regering blijft op Kamervragen verwijzen naar het toekomstige concept van de ‘gratis kansspelen’ en doet niets...

Noten en bronnenverwijzingen

- 1 Limburgs Dagblad, 27 februari 2001 'verbod op dure belspellen'
- 2 in opdracht van de staatssecretaris van Justitie
- 3 dit op grond van diverse krantenartikelen, o.a. De Telegraaf, 5 augustus en 19 augustus 2000, Brabants Dagblad 23 december 2000, dagblad De Limburger 12 oktober 1996
- 4 Bijlage, persbericht van 23 februari 2001
- 5 Algemeen Dagblad, 15 februari 2001 'Bespel op televisie peperduur', door Bob van 't Klooster
- 6 De Telegraaf, tv-Weekende 5 augustus 2000
- 7 Dagblad De Limburger, 12 oktober 1996 'Kassa dus', door Ron Buitenhuis
- 8 De Telegraaf, 11 oktober 2000 'Kijkers bellen voor 1,5 miljoen'
- 9 Limburgs Dagblad, 27 februari 2001 'Verbod op dure belspellen'
- 10 Tweede Kamer, vergaderjaar 1996-1997, Aanhangsel nr. 352 vraag 6, Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, Aanhangsel 378 vraag 6
- 11 Tweede Kamer, vergaderjaar 1996-1997, Aanhangsel nr. 352, vraag 10
- 12 Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, Aanhangsel 861, vraag 2,3,4
- 13 bron: brief van de staatssecretaris van Justitie en de minister van EZ aan de Tweede Kamer, 20 november 2000, Kamerstuknummer 24036, nr. 180
- 14 Kamerstuknummer 24557-10, motie van het lid Rouwvoet, Schutte, v.d. Vlies, Koekkoek, Zijlstra, De Graaf, Korthals en Marijnissen
- 15 Kamerstuknummer 24557-20, algemeen overleg op 23 april 1997 over kansspelen
- 16 Tweede Kamer, vergaderjaar 1995-1996, Aanhangsel nr. 408
- 17 Tweede Kamer, vergaderjaar 1996-1997, Aanhangsel nr. 352
- 18 Tweede Kamer, vergaderjaar 1998-1999, Aanhangsel nr. 1293
- 19 Kamerstuknummer 24557-31, brief van de staatssecretaris van Justitie
- 20 Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, Aanhangsel 378
- 21 Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, Aanhangsel 407
- 22 Brief van 6 februari 2001. Kenmerk C.088/01 van het College van toezicht op de kansspelen
- 23 Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, Aanhangsel 86

Bijlage: Persbericht SP, 23 februari 2001

Publieksopinie TV-inbelspelletjes gevraagd

Veel TV-kijkers bellen regelmatig naar inbelspelletjes van diverse omroepen in de hoop op een prijs of deelname aan een programma. Onvoldoende bekend is de mening van bellers over en hun ervaring met deze belspelletjes. Reden voor SP-Kamerlid Jan de Wit om een consumentenonderzoek te starten.

Het gaat om programma's als 'Ja ik wil een miljonair', 'Postcodeloterij: Miljoenenjacht' en Call-TV, waarbij de kijker kan bellen om mee te dingen naar een prijs. De tarieven voor deze inbelspelletjes zijn fors, 1,25 tot 1,99 gulden per gesprek. Onduidelijk is op welke wijze de telefonische 'bijdrage' van de beller verwerkt wordt en hoe de selectie van de 'winnaar' plaatsvindt. Dit is reden geweest voor de SP-fractie om bij herhaling bij de staatssecretaris van Justitie aan te dringen om op te treden tegen deze praktijken. Vorige week heeft het College van toezicht op de kansspelen aangegeven de gang van zaken rondom de inbelspelletjes ontoelaatbaar te vinden.

Een duidelijk overzicht van de opinie van de deelnemers is er echter nog niet, en om deze reden is de SP-fractie begonnen met een actie om te weten te komen wat de ervaringen zijn van de TV-kijkers met de deelname aan deze spelletjes. De volgende advertentie verschijnt zaterdag 24 februari in de landelijke pers. De Telegraaf weigerde de advertentie te plaatsen.

OOK 0900-BELAZERD?

Ook wel eens meegedaan met een van de vele TV-belspelletjes, in de hoop op een leuke prijs? En bent u daar niet vrolijker van geworden? (Te) lang aan het lijntje gehouden? Forse telefoonrekening als onverwachte prijs gekregen? Gewonnen prijs nooit gehad? Andere klachten? Tweede-Kamerlid Jan de Wit is erg benieuwd naar uw ervaringen! Meer weten? Kijk op www.sp.nl/belspel. Stuur uw reactie naar: Jan de Wit, Postbus 20018, 2500 EA Den Haag, fax (070) 3183803 of e-mail naar: Belspel@sp.nl